

INTERVJU S MINISTROM FINANCIJA

Slavko Linić

Ako Mađari žele rat oko Ine, IMAT ĆE GA

M

inistar financija Slavko Linić kao da je procvjetao otkako se vratio u Banske dvore. Djeluje vrlo sigurno i zadovoljno. Unatoč prilikama koje nikoga ne mogu činiti sretnim. Pokazuje nevjerojatnu radnu energiju. Nikako ne slični onom koleriku kakvim se nekada znao predstavljati kao saborski zastupnik. Nazivali su ga SDP-ovim bulterijerom. Sada pokazuje smireno, ljubazno i strpljivo lice. Nije opijen ministarskom pozicijom. Takvu je funkciju već jednom odradio. Potpuno je fokusiran na posao. Posve-

ćen pozivu. Želji da nešto napravi. Premda i dalje zna biti brutalno iskren, javnost na njega dobro reagira. Jer se vidi da ne laže. Jer ima petlje biti glasnik loših vijesti. Jer se ne bahati.

Povrh svega čini se kao da zna što radi. Ulijeva povjerenje. O teškim ekonomskim temama govori uvjereni i uživljeno, suvereno i s iskrom zanosa. Sve je on već vidio, sve prošao. U brodolomnim vremenima publika se ljepi na njegovo manifestno iskustvo i samopouzdanje.

Interes MOL-a je, za razliku od našeg, ne ulagati u Inu. To je ključ našeg sukoba. Može MOL reći da ne želi ugovor s hrvatskom Vladom. Nemam ništa protiv! Ali da vidimo tko će onda lošije proći! **Razgovarali Jelena Lovrić i Igor Alborghetti. Snimio Goran Mehkek/Cropix**

Krivo ste me shvatili. Produljenja radnog vijeka neće biti u mandatu ove Vlade

pa ne mogu postići ni 500 milijuna eura. Ukratko, ulaganjem u energetiku stvara se osnova za pokretanje mnogo drugih proizvodnji i tvornica.

Veliki prijatelji

● Jeste li još dobri s Robertom Ježićem, bivšim vlasnikom Diokija?

- Uvijek. Ali isto tako moram reći da je Ježić moje veliko razočaranje, jer se pokazao kao osoba koja ne zna donijeti odluke. Dugotrajna agonija Diokija evidentno je njegova krivnja. Vjerovao sam da je on vrlo sposoban poslovni čovjek. Ali očito se sposobnost ne može testirati dok sve ide dobro. Sposobnost se vidi u kriznim trenucima. Ježić je dobrim dijelom sam kriv za sve što mu se dogodilo.

● Znali ste za njegove relacije sa Sanaderom?

- Naravno. Bili su, kao, veliki prijatelji, ali Sanader mu je uništio Dioki. Učinio je to onog trenutka kad je tobože donio odluku o preuzimanju plinskog biznisa, na što su Mađari digli cijene, a Dioki time preko noći stvorio milijardu kuna gubitka.

● Vidate li se još?

- Svako malo bio je ovdje dok nismo priveli kraju rješenje za Dioki. Pokušali smo pomoći, ni za jednu nam firmu nije svejedno što se događa.

● Što je idući korak u konsolidaciji javnih financija? Za nedavnog boravka u Americi hrvatskim ste građanima najavili produženje radnog vijeka?

- Pogrešna interpretacija! Vrlo jasno sam rekao da nam je u ovom četverogodišnjem mandatu prioritet zaustavljanje prijevremenih umirovljenja. Imamo ogroman broj, i to relativno mladih umirovljenika. S prosječnom starošću od 51 godinu. Odluka o produženju radnog vijeka neće biti na dnevnom redu u ovom mandatu. Ali jednog dana hoće, jer će se zbog prevelikog broja umirovljenika sustav teško održati, a i životni se vijek stalno produžava.

● Uskoro, ovoga ljeta, ističu kolektivni ugovori u javnom sektoru. Koliko znam, sredstva za božićni-

ce i neka druga prava nisu osigurana?

- Svoje smo politike gradili na odluci o štednji. Ministarstvo financija uspjelo je smanjiti troškove, nema više prekovremenih, otkazali smo ugovore o djelu, kao i ugovore na određeno vrijeme, postigli smo značajne uštede. Na žalost, neki se ministri nisu držali dogovora. Više ćemo o tome idućeg mjeseca. Bez ušteta vjerojatno će se morati pregovarati o rezanju božićnica i drugih davanja.

'Bit ćemo nemilosrdni'

● Otvarate pregovore sa sindikatima?

- Prerano je još o tome govoriti. Vidjet ćemo kad budeмо analizirali realizaciju proračuna. Ministarstvo financija taj će problem zaoštriti i staviti pod kontrolu. Upozoravat ćemo na svako prekoračenje. Stroga je naredba predsjednika Vlade da se troškovi ne probijaju. Ta će se odluka morati poštovati. Svaki ministar odgovoran je za stanje u vlastitom resoru. Osobno ću se žestoko suprotstaviti svakom rebalansu proračuna koji bi za cilj imao povećanje troškova. Kao visokozadužena zemlja Hrvatska svaki rast prihoda mora usmjeriti u smanjivanje deficita.

● Mijenjate zakon o stečajevima, uvodite porez na imovinu, što bi se moglo pokazati ne toliko kao namet na građane nego mnogo više na banke?

- Pripremamo uvođenje

Bio sam dobar i ostat ću dobar s Ježićem. Ali, on je i moje veliko razočaranje. Bio je, kao, veliki prijatelj sa Sanaderom, a Sanader mu je uništio Dioki

poreza na imovinu kako bismo na taj način kompenzirali za iduću godinu predviđeno daljnje smanjenje doprinosa na plaće od dva posto. Promijenit ćemo zakon o komunalnim naknadama, jer su one relikv socijalizma. Komunalnu naknadu zamijenit ćemo porezom na imovinu. Porezni će se teret preseliti uglavnom na neiskorištenu imovinu. Za onoga tko stanuje ili radi na svojoj imovini obaveze ostaju uglavnom na dosadašnjoj razini. Destimulirat ćemo držanje imovine koja nije u funkciji. Banke su preuzimanjem stanova naplaćivale svoje nevraćene kredite, a kad uskoro kroz Zakon o financijskom poslovanju počnemo čistiti dubioze, vjerojatno će se mnoge opet odlučiti za imovinu. Nemamo ništa protiv, ali s porezom. U slučaju da dogovor ne uspije, slijedi stečaj bez preustroja, zapravo likvidacija, s tim da ćemo na stečajnu imovinu odrediti najviše poreze. Vladina je poruka vrlo jasna i zato će biti nemilosrdna. Zanima nas prije svega spašavanje radnih mjesta.

● Kad bi se katastrofalna situacija s nezaposlenošću mogla početi mijenjati na bolje?

- Tek iduće godine. Sad pokušavamo utvrditi što je od gospodarstva zdravo i što treba spašavati, a što je nažalost osuđeno na propast. Ova će godina biti vrijeme čišćenja i vrlo teške situacije.

● Jedan ekonomist ovih dana tvrdi da Hrvatska ne može izdržati više od 400, maksimalno 450 tisuća nezaposlenih. Sve preko tog broja, kaže, rješava se na ulici. Vaša prognoza? Prije desetak godina vrlo ste žilavo izdržavali radničke prosvjede?

- Za Račanove Vlade u jednom smo trenutku imali 405 tisuća nezaposlenih. Ali nismo se slomili. Vjerujem da ovoga puta nećemo doseći te neslavne rekorde. Iz više razloga. Imamo daleko kvalitetnije programe nego 2000. godine. Imamo jasniju poreznu politiku. U ono vrijeme Vlada je u spašavanju problematične privrede bila sama. Sada prisiljavamo ostale sudionike, prije svega vjerovnike, da se uključe. Gospodarstvu smo osigurali jeftine i prihvatljive kredite. Rušimo troškove poslovanja. Sve smo posložili tako da crni scenarij učinimo nemogućim. U ovom trenutku najveći su problem tvrtke u javnom sektoru, Hrvatske željeznice, Vode, Šume... Imaju strašan teret prevelikog broja neracionalno zaposlenih radnika. Realni je sektor zapravo već očišćen. U dvije godine otpušteno je oko 130 tisuća ljudi.